

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Ілізірової Тетяни Вікторівни щодо офіційного тлумачення положень статей 9, 16 Закону України „Про судову експертизу“

м. К и ї в
5 лютого 2014 року
№ 18-у/2014

Справа № 2-18/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Ілізірової Тетяни Вікторівни щодо офіційного тлумачення положень статей 9, 16 Закону України „Про судову експертизу“ від 25 лютого 1994 року № 4038–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 28, ст. 232) з наступними змінами (далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П.Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Ілізірова Т.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 9, 16 Закону в аспекті питання, чи можуть брати участь у проведенні судово-психіатричної експертизи експерти, які не мають кваліфікаційного класу і не включені до державного Реєстру атестованих судових експертів.

Підставою для конституційного звернення автор клопотання вважає наявність неоднозначного застосування судами вказаних положень під час вирішення питання про визнання заповіту недійсним, що призвело до позбавлення його права власності на квартиру.

До конституційного звернення долучено копії рішення Ленінського районного суду міста Севастополя від 16 червня 2011 року, ухвал апеляційного суду міста Севастополя від 16 серпня 2012 року, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 11 грудня 2012 року, від 20 травня 2013 року, постанови окружного адміністративного суду міста Києва від 16 серпня 2011 року, ухвали Київського апеляційного адміністративного суду від 8 лютого 2012 року, а також копію постанови Пленуму Верховного Суду України „Про застосування норм цивільного процесуального законодавства, що регулюють провадження у справі до судового розгляду“ від 12 червня 2009 року № 5.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 23 січня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі

на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Як наголошував Конституційний Суд України, під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що громадянка Ілізірова Т.В. не навела неоднозначного застосування судами України положень статей 9, 16 Закону та не обґрунтувала необхідності у їх офіційному тлумаченні.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Ілізірової Тетяни Вікторівни щодо офіційного тлумачення положень статей 9, 16 Закону України „Про судову експертизу“ від 25 лютого 1994 року № 4038–ХІІ з наступними змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ